

РЕШЕНИЕ

№ 759

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7343** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР срещу Решение от 04.06.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 5^{-ти} състав по НАХД № 19495/2018г., с което е изменено наказателно постановление (НП) № Р-10-992/18.10.2018 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор (КФН), изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗАД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв., на основание чл. 16, ал. 1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, във връзка чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. с ал.1, т.2 КЗ, във връзка с §1, т.51 от ДР на КЗ, за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. С решението имуществената санкция от 4000 лева е намалена от СРС на 3000 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се иска решението на СРС да бъде отменено, като го счита за неправилно по отношение на изменената санкция, и иска вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди изцяло НП. Касаторът, излага съображения за неправилност на обжалваното съдебно решение, поради неправилно приложение на

материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Счита за неправилни доводите на СРС, че отдалечения период между извършване на нарушението и санкциониране на нарушителя е основание за намаляване на наложената имуществена санкция.

Ответникът ЗАД [фирма], чрез адв. В., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а съдебният акт да бъде оставен в сила като правилен.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София–град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови оспореното решение, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 04.07.2018 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор“ постъпила жалба от Д. С. Бозова и възражение срещу забавено произнасяне по претенция № 0502600000122017 за настъпил риск – времена загуба на работоспособност. По повод описаната жалба с писмо на КФН, изх. № 91-02-934 от 11.07.2018 г. от ЗАД [фирма] е изискано писмено обяснение, както и заверено копие от цялата документация, съдържаща се в преписките по цитираната претенция. Отговорът на застрахователя е постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-934 от 23.07.2018г.

В хода на извършената проверка от материалите, съдържащи се в застрахователната преписка, постъпила по искане на КФН, се установило, че на 22.02.2017 г. Бозова е подала уведомление в ЗАД [фирма] за настъпило на 06.12.2016 г. застрахователно събитие, в резултат на което е претърпяла имуществени и неимуществени вреди. Претенцията е регистрирана под № 0502600000122017, заведена на основание застрахователна полица за застраховка "Злополука" № 0502-600-2016-00001. На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основание и размера ѝ. След тази дата от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, относими към основанието и размера на разглежданата претенция.

Застрахователното обезщетение в размер на 400 лв. е изплатено на 20.07.2018 г., т.е. извън законоустановения срок.

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане най – късно на 16.03.2017 г., СРС е приел, че е допуснато нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция № 0502600000122017 или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на

АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила.

Следва да се има предвид, че става въпрос за нарушението Кодекса за застраховането, при която важи удълженият двугодишен от извършване на нарушението до установяването му по чл.34, ал.2 от ЗАНН.

Правилни са съображенията на СРС и за това, че нарушението е извършено повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-1162/01.12.2014г., /влязло в сила на 05.04.2016г./, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с ал. 1, т.2 от КЗ, във връзка с §1, т.51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение.

Правилни са и съображенията, че вмененото на санкционираното лице деяние не представлява маловажен случай.

Въпреки това СРС е счел, че определената с НП санкция следва да бъде намалена, тъй като административното наказание е наложено на дружеството нарушител в отдалечен от момента на извършване на нарушението срок, което обстоятелство е обусловено от действията на контролния орган.

Въззивното решение е неправилно именно по отношение на намаляването на размера на наложената санкция по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ е въвела задължения за застрахователя да се произнесе по претенцията, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. В конкретния случай безспорно се установява, че след представяне на писмени доказателства на датата на завеждане на претенцията (на 22.02.2017 г.), по заведената претенция застрахователят не е изисквал други доказателства от заявителя и така започнал да тече от същата дата срокът за окончателно произнасяне, изтекъл съответно на 16.03.2017 г.

Установява се от доказателствата, че застрахователното обезщетение е изплатено по сметката на застрахованото лице, на 20.07.2018 г., след повече от година и четири месеца от изтичане на срока, т.е. твърде дълъг период, и то едва след подадена на 04.07.2018 г. жалба до КФН. Размерите на санкциите, предвидени с ал. 2, вр. ал. 1, т. 2, чл. 644 КЗ са от 2 000 лева до 40 000 лева.

Наказващият административен орган е определил санкцията да бъде 4 000 лева, т.е. към минималния размер, но все пак отчитаща огромното закъснение в произнасянето, с оглед на което тя „е адекватна на вида и тежестта на извършено нарушение и пропорционално на характеристиките на същото“, поради което и следва да бъде потвърдена.

Като е приел друго, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него да се потвърди издаденото НП.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. първо и трето, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град, XX^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 04.06.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 5^{ти} състав по НАХД № 19495/2018г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-992/18.10.2018 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор, изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.